

og ialfsald ikke tænker at gjøre Misbrug deraf, og en ganske anden Ting er det, at en saadan almindelig Valgbarhed og Valgberettigelse skulde kunne skade Andre; thi det forekommer mig, at det er en naturlig Ret, som Enhver især bør holde paa, og som jeg imidlertid troer, at de ikke i ret mange Tilfælde kunne misbruge, og jeg er overbevist om, at de ikke vilde gjøre det, selv om de kunde. Seer man hen til de reent oekonomiske Forhold, saa er det jo de meest Bebyrdede, som nu udrede de væsentligste Bidrag. Huusmænd og Indsidere udrede ikke nogen stor Deel af de communale Bidrag, og, hvis de vilde blive ved at blive valgbar og valgberettigede, maade de jo ogsaa vedblive at yde Bidrag til Communen; thi videre kunde jeg ikke ønske, at man gif med Hensyn til at sætte Valgretten og Valgbarheden, end at Enhver især, som vilde have denne Ret, ogsaa skulde yde Bidrag. Jeg kan saaledes ikke være enig med den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg) deri, at Enhver, som var valgbar og valgberettiget til Folkethinget, ogsaa skulde være det i Communen; jeg vilde holde paa, at man skulde fordrø, at de ogsaa maatte yde Bidrag, men, naar de skulde det, saa troer jeg ikke, at de synderligen kunde forulempe de mere Bebyrdede i Communen, som nu svare større Bidrag, thi det vilde dog fremdeles blive dem, som skulde svare dem, anderledes kunde det ikke blive; om det ogsaa kunde blive en 4 eller 8 ø mere eller mindre, som Huusmænd og Indsidere kom til at svare, har ikke Stort at sige. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har yttret sig imod en Classeeinddeling; deri er jeg meget enig med ham, men jeg troer, at det vil blive en Classeeinddeling, enten vi faae en Valgbarhedscensus eller vi holde paa den her foreslaaede Valgretscensus, og jeg troer, at, naar man skal komme til en fornuftig og holdbar Ordning af Communesforholdene, saa maa man komme derhen, at man slet ikke har nogen Classeeinddeling, saaledes at Enhver, som sagt, der svarer Bidrag til Communen, er valgbar og valgberettiget. Det er Noget, som ogsaa i sin Tid vil virke heldigt i alle andre Forhold; der vil ikke opstaae nogen Spænding eller Rivali-

tering, hverken i den ene eller anden Henseende. Ja, jeg seer den ærede Rigsdagsmand ryfter paa Hovedet; det er min Overbeviisning, jeg tillader mig at udtale, og jeg troer ogsaa at have dog noget Kjendskab til de Folk, hvorum her er Tale, nemlig Almuen paa Landet. Jeg har udtalt dette, fordi man, som sagt, er gaaet ind paa at udvikle de Principer, man kunde ønske skulde tages tilfølgende ved Ordningen af Communalforholdene i det Hele; jeg har ikke sagt det, fordi jeg agter til dette Lovforslag at stille noget Ændringsforslag, hvorefter de Ansuelser, som jeg har tilladt mig at udtale som mine, skulde blive optagne heri. Jeg gjentager, hvad jeg begyndte med, at jeg anseer det for rigtigst, at vi tage Lovudkastet, som det er, men at vi ved Siden deraf gjøre det klart baade for Regjeringen og Andre, at man ikke anseer det som det endelige eller det, man kan være tilfredsstillet ved. Jeg stemmer for det saameget hellere, som den ærede Indenrigsminister selv har udtalt, at han netop er fremkommen med det, for at man kan komme til at begynde paa Sagen, og at han ikke derved agter at udskyde den endelige Ordning af Communalforholdene; men meget mere har foreslaaet dette, for at begynde derpaa; og, da vi maade indrømme, at det er Fremskridt, saa troer jeg, at vi gjøre rigtigst i at tage denne Lov, uden Forandring, men at lade disse Udtalelser her i Thinget tjene til at gjøre Regjeringen opmærksom paa, at vi ikke ere tilfredse dermed, men vente, at den snarest muligt vil komme med en endelig og fuldstændig Communallov, og da bør vi stræbe hver især at gjøre den saa hensigtsvarende, som man antager, at den kan blive efter vore Forhold.

Sonne: Jeg kan ikke nægte, at ogsaa jeg har havt mine Betæneligheder ved det forelagte Udkast, som kun ordner en Deel af Communalforholdene, og det endda kun for endel af Landets Communer, navnlig for Sognene, medens Kjøbstædernes Forhold blive usforandrede. Nu er det vel saa, at Trangen til en Omordning af Valgene er i langt større Grad tilføede paa Landet end i Kjøbstæderne; men vist er det ogsaa, at Kjøbstædernes nuværende Communallov nægter Mange Deelta-